

ORIFIEL A RÍMSKE CISÁRSTVO

Je fascinujúce pozorovať, akým spôsobom, akými cestami sa saturnský duch prejavil v dejinách. Napríklad posledné orifielské obdobie staroveku (246 pr. Kr. - 108 po Kr.) sa takmer úplne presne zhoduje s obdobím rímskeho imperializmu. **Expanzia rímskeho impéria sa začala aj skončila s orifielským obdobím:** „Až do polovice 4. storočia (rímsky) senát... prejavoval veľkú opatrnosť a odmietal akékoľvek vzdialené výboje“. Avšak „po nesmelosti prvých storočí rímskych dejín nastúpil imperializmus, a niekedy veľmi agresívny“.² „Okolo roku 250 pr. n. l. Rím ovládol územie celej Itálie“.¹ „Druhé storočie pred našim letopočtom“ - teda čas, kedy sa obaja inšpirujúci duchovia Ríma, Saturn a Mars, spojili - „bolo v znamení takej expanzie, že na jeho konci Rím ovládol celé Stredomorie“.¹⁶⁷ Po celé orifielské obdobie rímska ríša rástla a vrchol územného rozmachu dosiahla za Trajána v roku 117 po Kr. Po jeho smrti sa cisári museli uspokojiť už len s tým, že sa pokúšali udržať celistvosť ríše, resp. oddialiť jej rozpad.

Len so zatajeným dychom preto čítame, čo napísal o duchu starého Ríma Lasaulx: „Guilelmus Postellus a po ňom Friedrich Münter sú toho názoru, že pôvodný latinský názov Ríma bol Saturnia; tak sa totiž naozaj volalo, ako vieme, prastaré mesto, ktoré bolo na kapitolskom vâšku pred Rímom; toto meno neskôr upadlo do zabudnutia a potom, ako to býva, sa stalo mystériom. Skutočným ochranným božstvom Rimanov by bol podľa toho Saturnus“.⁹⁹

Čitateľ nesmie byť prekvapený, keď hovoríme, že ochranným bohom Rimanov bol Saturn, a v predchádzajúcich úvahách sme už povedali, že to bol Mars. Dôležité je dívať sa na fakty a pozorovať ich také, aké sú: Je pravda, že „rímska spoločnosť bola založená na vojenských zásadách. Pôvodne sa rok začínal mesiacom marcom, ktorý bol zasvätený bohovi vojny Martovi“.¹⁰⁰ A jedným z najvyšších ideálov Rimana bola *virtús*, mužnosť, odvaha, mužská cnosť; koreň, od ktorého je odvodený a v ktorom znie aj latinský názov bytostí 5. anjelskej hierarchie, *virtutes*, ktoré sú regentami sféry Marsu. No rovnako je faktom aj to, že druhý najvyšší mravný ideál, ktorý utváral rímsku spoločnosť od najstarších čias, bol typicky saturnský: „(Rímska) stoická filozofia... chválila zdržanlivosť a sebaovládanie, čo zodpovedalo mravnému ideálu gravitas (dôstojnosť, vážnosť) Rimanov uznávajúcej tradíciu“.² „Medzi aristokraciou panoval morálny étos podporujúci asketickú prostotu, ktorá odporovala korumpujúcim účinkom východného prepychu“.¹

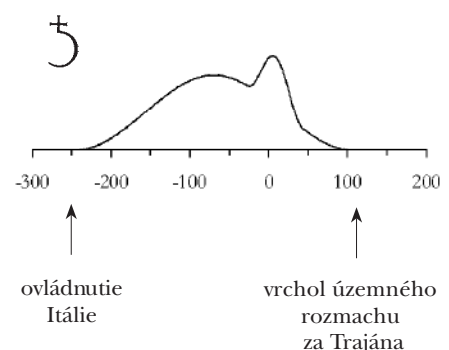
Rímskeho ducha utvárala marsická mužná odvaha v kombinácii so saturnskou strohosťou a praktickou jednoduchosťou. Klasickou rímskou cnosťou bola aj *constantia* (stálosť). A tak môžeme s plným oprávnením povedať, že Rimania mali úzky vzťah nielen k Marsovi, ale aj k Saturnovi; a to tak navonok, menovite (pretože Saturnus bol jedným z najstarších, Latinmi najviac uctievaných bohov); ako aj vnútorne, fakticky, pretože saturnské cnosti tvorili obsahovú náplň spoločenského ideálu Rimanov. A Latinovia skutočne pokladali Saturna za akéhosi mýtického zakladateľa alebo predchodcu svojho spoločenského systému. *Saturnálie* boli najväčším rímskym sviatkom. Saturnov chrám bol prvý a najstarší na Fore Romane. Založili ho v orifielskom období v roku 497 pr. Kr. Napokon o tom hovorí aj rímska legenda, že „Saturnus utiekol pred víťazným Iovom do krajiny obklopenej horami, ktorú nazval *Latium*“, teda do krajiny Latinov, kde sa stal spoluvládcom tamajšieho kráľa.^{34, 139}

Zaujímavé je nakoniec aj to, že v Etrurii a v Ríme sa ťažili kovy, „zvlášť

Paolo Veronese: Saturn ako latinský kráľ zo Zlatého veku, 1555.

ARCHANJEL ORIFIEL A RÍMSKY IMPERIALIZMUS

železo, meď a olovo“; a že rímske vodovody boli z olovených rúr.¹ To znamená, že Rimania museli dennodenne spolu s pitnou vodou do svojho organizmu prijímať vo veľmi slabých koncentráciách olovené ióny. Tak môžeme o nich povedať, že boli akoby „homeopaticky“ trvale spojení so svojím starým božstvom, Saturnom. Aj v homeopatii, keď ide o to užšie sa spojiť s tzv. „energo-informačnou“ podstatou nejakého kovu alebo rastliny, užívajú sa dlhodobo, vo vysoko zriedených potenciách, čo účinkuje špecificky na psychiku.